

Arrest

nr. 191 794 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, en een soennitische moslim van Arabische afkomst. U bent geboren in Kirkuk op 6 september 1993 en u bracht uw eerste levensjaren door in Sulayman Beg (provincie Salah ah Din). U had een oudere broer, namelijk O.(…), die ondertussen overleden is, en een jongere broer A.(…) (A.(…) B.(…), A.(…) S.(…) H.(…) O.V.-nummer (…)) die samen met u asiel heeft aangevraagd.

Tot de val van het Saddam-regime in 2003 werkte uw vader bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken in de omgeving van jullie woonplaats. Vanaf 2006 hervatte uw vader zijn werk, maar nu werd hij

aangesteld in Bagdad, waar hij ook overnachtte. Eerst woonde hij in de wijk Saliyah, in een appartement dat hij ter beschikking kreeg van het Ministerie, en later werd hij voor zijn veiligheid ondergebracht in de green zone. Hij werkte er bij de inlichtingendienst van de politie als brigadier-generaal en later als majoor-generaal en was verantwoordelijk in het bestrijden van terroristen. Vier of vijf maanden na het hervatten van zijn werk werd hij een tweetal keer telefonisch bedreigd door leden van Al Qaeda. Bovendien werden hem in die periode ook drie kogels bezorgd, die vermoedelijk naar zijn drie zonen moesten verwijzen.

Op 21 februari 2007 werd jullie huis in Sulayman Beg aangevallen door Al Qaeda-leden. Er ontploften twee bommen in jullie tuin, waarbij het huis werd beschadigd. Samen met uw broer A.(...) verstopte u zich onder de trap. Jullie broer O.(...) was op dat ogenblik bij jullie tante in Bagdad. Leden van het politiebureau dat achter jullie huis was gelegen, hoorden de ontploffing en konden de belagers op tijd tegenhouden, waardoor ze jullie huis niet konden binnendringen. Hierop raadde de politie jullie aan het huis te verlaten. Op 26 februari 2007 ging u samen met uw moeder en uw twee broers naar Syrië, waar jullie tot 2011 zouden blijven.

Een maand na jullie vertrek namen jullie grootouders intrek in jullie huis. Een tijd daarna stierf jullie grootvader. Toen er veertig dagen na zijn dood, op 21 juni 2007, een herdenkingsdienst werd gehouden in jullie huis, werd jullie huis gebombardeerd waardoor verschillende mensen omkwamen: jullie oom A.(...) - dat is een oom langs vaderskant - en ook een nicht van jullie. Ook bezoekers kwamen om. Eén van jullie tantes werd zwaargewond aan een oog. In 2011 werden er personen opgepakt naar aanleiding van deze bomaanslag. Bovendien werd er een arrestatiebevel uitgevaardigd.

In de periode dat jullie in Syrië leefden, tussen 2007 en 2011, gingen jullie enkele keren naar Irak om jullie vader te kunnen zien. Daarbij gingen jullie naar de stad Erbil (provincie Erbil, Noord-Irak).

In 2011 werd de situatie in Syrië gevaarlijk als gevolg van de oorlog die er woedde en gingen jullie naar Jordanië. Daarbij kregen u en uw broer O.(...) een vergunning voor een jaar. Om deze vergunning te verlengen moest uw moeder voor jullie een groot bedrag storten als waarborg. Aangezien jullie familie niet over dat bedrag beschikte, leefden jullie van 2012 tot 2015 illegaal in Jordanië. Het was ook onmogelijk terug te keren naar Sulayman Beg, dat ondertussen tot oorlogsgebied was geworden.

Op 20 augustus 2015 gingen jullie via Syrië naar Dohuk (provincie Dohuk), in Noord-Irak, waar jullie in een hotel verbleven. Twee dagen later bezorgde iemand jullie daar in opdracht van jullie vader identiteitsdocumenten en paspoorten. Op 22 augustus 2015 zijn jullie vertrokken naar Turkije. Van dit land hebben jullie jullie reis verder gezet naar het Griekse eiland Kos en vervolgens naar Athene. Daarna hebben jullie Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland doorkruist om op 15 september 2015 in België aan te komen, waar jullie op 16 september een asielaanvraag indienden.

Begin oktober 2015 verliet jullie broer O.(...) eveneens Jordanië op weg naar Dohuk met de bedoeling vervolgens naar België te komen. Deze keer slaagde uw vader er echter niet in om de nodige identiteitsdocumenten te laten bezorgen waardoor O.(...) naar Bagdad moest gaan om deze documenten zelf te regelen. Op 3 oktober hoorden jullie hem voor de laatste keer, waarna jullie hem niet langer konden contacteren. Uw vader meldde op 5 oktober zijn verdwijning bij de politie. Op 27 december 2015 werd zijn lichaam levenloos teruggevonden in een sjiitische wijk in Bagdad. U bent ervan overtuigd dat hij vermoord werd door sjiitische militieën.

Als gevolg van deze situatie ging de medische toestand van uw vader achteruit en moest hij uiteindelijk zijn been laten amputeren. Samen met uw moeder ging uw vader naar Turkije.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen u en uw broer A.(...) volgende documenten neer: een fotokopie van de eerste pagina van uw paspoort, twee oude paspoorten van u, samen met twee oude paspoorten uw broer O.(...) (respectievelijk geldig van 2006 tot 2010 en van 2007 tot 2015), Verder leggen jullie nog het volgende neer: een verblijfskaart voor Jordanië van augustus 2011 tot augustus 2012, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een fotokopie van de rantsoenkaart van jullie gezin, twee werkbadges van jullie vader, een bewijs van aanstelling van jullie vader, een diploma van jullie vader voor een opleiding in verband met onderzoek naar terrorisme, een politieverlag van het bombardement van jullie huis, een bewijs van schadevergoeding voor de aanval op jullie huis, een eigendomsbewijs van jullie huis, drie documenten die betrekking hebben op verblijfplaatsen van jullie vader in Irak, een document in verband met bedreigingen ten aanzien van medewerkers van de inlichtingendienst waartoe uw vader behoorde, twee arrestatiebevelen voor personen die mogelijk de

aanslag op jullie huis pleegden en een doorverwijzing naar een hogere rechtbank van deze personen, een goedkeuring voor de verblijven in Jordanië, een volmacht voor de advocaat om geld in Jordanië af te halen, een fotokopie van een melding in verband met de verdwijning van O.(...), een fotokopie van de overlijdensakte van O.(...), een fotokopie van het bewijs van pensioen van jullie vader, een medisch document van jullie vader, een foto van jullie vader waarop te zien is dat een been werd geamputeerd, een fotokopie van een attest waarin gesteld wordt dat er geen burgers meer zijn in Sulayman Beg, een fotokopie van de huwelijksakte van jullie ouders en fotokopieën van de identiteitskaarten van jullie ouders.

Verder legde uw broer ook nog volgende documenten neer: een fotokopie van de eerste pagina van zijn paspoort, zijn identiteitskaart en zijn nationaliteitsbewijs, een oud paspoort van uw moeder waarop A.(...) is ingeschreven (2006-2010) en nog een tweede oud paspoort (2007-2015) en zijn verblijfskaart voor Jordanië.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u enerzijds in uw woonplaats in Sulayman Beg, provincie Salah ah Din, vervolging vreesde vanwege terroristische groeperingen die het op u gemunt hebben omdat uw vader actief is als politieagent bij de inlichtingendienst van de politie en anderzijds omdat u vervolging vreesde vanwege sjitische militieën omdat u een soenniet bent met een uitgesproken soennitische naam.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u en uw broer er meermaals uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jullie schouders rust (zie CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 2 en CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 2; CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), 9.11.2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u en de door uw broer afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie verklaringen aangaande jullie verblijf in Sulayman Beg als laatste en dus als meest recente verblijfplaats in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging of uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat de laatste plaats waar u en uw broer A.(...) in Irak verbleven, voor jullie naar het buitenland gingen, de plaats Sulayman Beg is, in de provincie Salah ad Din, en dat u bovendien, in tegenstelling tot uw beweringen, nog na 2007 periodes in Irak heeft doorgebracht.

Vooreerst wordt de **geloofwaardigheid van Sulayman Beg als laatste verblijfplaats** in Irak ondergraven door een belangrijke wijziging die u liet aanbrengen tijdens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u gevraagd werd uw opeenvolgende verblijfplaatsen op te

sommen bij de DVZ gaf u oorspronkelijk de wijk Saliyah in Bagdad op als laatste verblijfplaats in Irak en verklaarde u dat u daar van 2005 tot 2007 had gewoond, waarna u naar Syrië verhuisde. Na een lunchpauze vroeg u de bevoegde ambtenaar om uw verklaringen te wijzigen en verklaarde u dat u tot 2007 in Sulayman Beg had gewoond (Verklaring DVZ, persoonsgegevens, rubriek 10). Wanneer u vervolgens op het CGVS gevraagd werd deze opvallende wijziging toe te lichten, herhaalde u enkel dat u wel degelijk tot 2007 in Sulayman Beg heeft gewoond: Nee, dat is niet zo. Ik ben geboren in Kirkuk, ik heb altijd in Sulayman Beg gewoond. Ik heb nooit in Bagdad gewoond (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 21). Het is des te merkwaardiger dat indien u nooit in Bagdad hebt gewoond u dit dan aanvankelijk zo aangaf en hierbij bovendien ook een specifiek adres vermeldde. Dat u op het CGVS vasthield aan één versie van de feiten, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het om een opvallende wijziging gaat, die twijfels zaait bij wat uw echte laatste verblijfplaats in Irak was.

Voor wat Sulayman Beg betreft, moet opgemerkt worden dat het opvallend is dat u die plaats naar uw eigen zeggen wel als “uw stad” beschouwt en informatie kunt geven over de recente algemene veiligheidssituatie van de stad (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, pp. 11-12), maar anderzijds opvallend weinig belangstelling toont voor hoe het uw familie die volgens uw verklaringen op de plaats is achtergebleven is vergaan. Op de vraag of uw familie daar nog was antwoordde u eerst nog: “Iedereen is van daar. Dat is mijn stad” (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 4), maar wanneer u dan wat later wordt gevraagd hoe het uw ooms die nog in Sulayman Beg woonden is vergaan, antwoordde u: Er is niemand meer in Sulamain Bek. Dat weet ik niet. Ik heb geen contact met hen. Ik heb al tien jaar lang geen contact met familieleden (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 12). Mocht Sulayman Beg werkelijk uw laatste plaats van verblijf zijn – waar u zich naar uw eigen zeggen bovendien sterk verbonden mee voelt – is het toch wel opvallend dat u zo weinig belangstelling toont voor uw familie die in die streek zou zijn gebleven toen u er vertrok. Wanneer u dan nog eens wordt gevraagd waarom u geen contact meer hield met uw familieleden van die streek, antwoordde u: Omdat IS en dan Hashd Al Shaabi de stad hebben ingekomen. De stad is verwoest. Maar zelfs de directeur van de stad en de politiedirectie mag de stad niet meer binnen. Hun werkplek is verhuisd naar Tuz Khurmato (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 12). Dat u geen enkele informatie zou hebben over hoe het uw familie in Sulayman Beg verder is vergaan, is echter weinig aannemelijk. Dit werpt een verdere schaduw op het feit dat deze stad uw laatste plaats van verblijf in Irak zou zijn alsook op uw verklaringen dat u en uw familie er werden gevisieerd en belaagd door Al Qaeda.

Daarenboven blijkt dat u en uw broer niet de waarheid hebben verteld over jullie beweerde ononderbroken verblijf in Syrië en Jordanië, en dat jullie in werkelijkheid **wel degelijk frequent naar Irak bent teruggekeerd**, na 2007, het jaar waarover jullie zeiden dat jullie Irak definitief hadden verlaten vanuit Sulayman Beg. Bovendien zijn er sterke aanwijzingen dat jullie hierbij niet naar Sulayman Beg gingen.

Wat jullie terugreizen vanuit het buitenland naar Irak betreft, is het opmerkelijk dat zowel u als uw broer verklaarden dat jullie maar enkele keren (jullie vermelden 2, 3 of 4 keren) terugkeerden naar Irak, maar dat deze informatie niet blijkt te stroken met de stempels in jullie paspoorten (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p.7 en 09.11.2016 p. 3 en A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 12; zie stempels in oude paspoorten, in oud paspoort moeder en in oud paspoort O.(...)). Uw eigen paspoort van die periode bevat bijvoorbeeld al meerdere stempels van in-en uitreizen in en uit Irak. Minstens zes inreisstempels in Irak zijn duidelijk leesbaar in uw paspoort: 29 oktober 2006 (p. 30), 18 januari 2009 (p. 18), 23 juli 2009 (p. 16), 14 april 2010 (p. 28), 16 juni 2010 (p. 13), 6 december 2009 (p. 23). Bovendien zijn ook zes uitreisstempels uit Irak duidelijk leesbaar: 26 februari 2007 (p. 10), 17 oktober 2007 (p. 10), 8 februari 2009, 14 september 2009 (p. 16), 26 december 2009 (p. 23), 1 juli 2010 (p. 13). Aangezien men ervan uit kan gaan dat er aan elke inreisstempel doorgaans ook een uitreisstempel beantwoordt, gaat het om meer dan zes keren dat u Irak in en uit ging. Wanneer u geconfronteerd werd met deze informatie op het CGVS verwees u als verantwoording opnieuw naar uw bezoeken aan uw vader, zoals blijkt uit volgend fragment van het gehoor: Als ik naar jullie stempels kijk van de periode dat u in Syrië was, zie ik dat er eigenlijk wel wat stempels zijn van de binnenkomst in Irak en Syrië? Ja, dat klopt inderdaad. Ik heb dat ook gezegd, het vorige gehoor toen u dat vroeg. Ik heb dat ook vermeld dat ik 3 of 4 keren naar Erbil vertrok. En dat was enkel en alleen om mijn vader te ontmoeten zonder dat iemand dat wist. (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 3). Deze toelichting geeft echter geen afdoende verklaring voor de hogere frequentie van uw reizen. Uw broer verklaarde in deze context overigens nog zich te herinneren dat jullie jullie vader precies drie keer hadden ontmoet toen jullie in Syrië verbleven (CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...) 09.11.2016, p. 4). Wanneer uw broer vervolgens op het CGVS geconfronteerd werd met het feit dat uit de stempels blijkt dat jullie meer dan drie keer teruggingen, antwoordde uw broer dat

het in werkelijkheid wel eens was voorgekomen dat jullie nog buiten deze drie gelegenheden naar Irak waren afgereisd, maar dat jullie vader er vervolgens niet in was geslaagd om jullie te komen ontmoeten (Gehoorverslag CGVS A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...) 09.11.2016, p. 4). Wanneer u hiernaar gevraagd werd, ontkende u deze informatie echter en verklaarde u dat jullie er bij jullie bezoeken in Irak telkens in geslaagd waren om jullie vader wel degelijk te ontmoeten, waardoor de verklaring van uw broer evenmin kan worden weerhouden (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 3). Verder vermeldde u ter verantwoording ook nog dat het soms nodig was de grens over te steken om een verblijfsvergunning te vernieuwen, maar u preciseerde dat u vermoedde dat dit slechts één keer gebeurde (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 3), waardoor deze uitleg evenmin het grote aantal reizen kan verklaren. Bovendien is het zo dat jullie ook regelmatig via de luchthaven van Bagdad reisden (zie infra), waardoor niet kan worden aangenomen dat u dan gewoon de grens overstak en terugging. De incongruentie tussen het aantal stempels en jullie verklaringen over uiterst zeldzame bezoeken, vergroot de twijfels bij de juistheid van uw verklaringen over een jarenlang ononderbroken verblijf buiten Irak.

Volledigheidshalve dient in de marge van het bovenstaande ook opgemerkt worden dat het opvallend is dat wat uw verblijf in Syrië betreft u en uw broer A.(...) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) allebei vermeldden dat jullie daar verbleven in de provincie Homs in Syrië (Verklaring DVZ, rubriek 10 en A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), zelfde rubriek) terwijl jullie tijdens jullie interview op het CGVS uitlegden dat jullie in Damascus hadden gewoond, waar zoals bekend een groot aantal Irakese vluchtelingen zich gevestigd had (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 6 en CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...) 09.11.2016, p. 4 en zie bijgevoegd artikel: *Iraqis in Syria: No choice but Damascus*). Wanneer jullie geconfronteerd werden met dit verschil ontkenden jullie beiden dat jullie bij DVZ de provincie Homs hadden vermeld (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 6 en CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...), p. 4). Ook hier geldt dat het vasthouden aan één versie van de feiten de tegenstrijdigheid niet opheft. Deze van elkaar afwijkende plaatsen in Syrië in jullie opeenvolgende verklaringen werpen een verdere schaduw op de betrouwbaarheid van jullie verklaringen rond jullie lang verblijf in Syrië.

Ook voor wat betreft het door u beweerde ononderbroken verblijf in Jordanië tussen 2012 en 2015 dienen kanttekeningen gemaakt te worden. Zo houdt u zich opvallend op de vlakte over uw lange verblijf in Jordanië wanneer op het CGVS werd gepeild naar uw levensomstandigheden daar en dat u bovendien niet op de hoogte blijkt van voordehandliggende zaken, zoals blijkt uit volgende vragen en antwoorden: -Konden jullie in Jordanië contacten hebben met andere mensen? Totaal niet. -Andere Irakezen? Totaal niet. -In de periode dat u in Jordanië was, bent u dan terugggegaan naar Irak? Nee. -De school van uw broer, waar was die ergens gelegen in Jordanië? Dat weet ik niet. Hij werd met de bus daarheen gebracht (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 8). Aangezien u naar eigen zeggen in volledig sociaal isolement leefde en het huis nooit kon verlaten (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 8), kan men zich er wel over verbazen dat u niet eens wist waar uw broer – de enige die zich gedurende een jaar buitenshuis kon begeven – precies naar school ging. Uw terughoudendheid en vage antwoorden in deze context bevestigen verder de ongeloofwaardigheid van het feit dat jullie gedurende jaren als illegalen ondergedoken moesten leven in Jordanië.

De twijfels bij het feit dat Sulayman Beg uw laatste vaste plaats van verblijf was in Irak worden nog vergroot gelet op de bestaande informatie die daarentegen wel op een **band van u en uw broer met Bagdad** wijst.

In dit verband dient vooreerst opgemerkt te worden dat bij de reeds vermelde stempels in jullie paspoorten een aantal van deze duidelijk de luchthaven Bagdad als plaats van aankomst/vertrek vermelden. In uw eigen paspoort zijn stempels met nog duidelijke vermelding van Bagdad international airport terug te vinden met volgende data: 23 juli 2009 (entry, p. 16 van het paspoort), 14 september 2009 (exit, p. 14) en 18 januari 2009 (entry, p. 18). In het paspoort van uw moeder en A.(...): 9 november 2008 (entry, p. 12), 23 juli 2009 (entry, p. 20). In het paspoort (2006-2010) van O.(...): 9 november 2008 (entry, p. 18), 12 mei 2008 (entry, p. 11). Deze vaststelling is des te vreemder omdat jullie verklaarden dat jullie de zeldzame keren dat jullie terugkeerden naar Irak om jullie vader te zien, telkens uit voorzorg teruggingen naar Erbil, in Noord-Irak (Gehoorverslag CGVS 10.10.2016, p. 7 en CGVS Gehoorverslag 9.11.2016, p. 3). Men kan echter niet anders dan concluderen dat jullie zich wel degelijk naar Bagdad begaven in de periode dat jullie in Syrië verbleven.

Verder zijn op het Facebookprofiel van uw broer A.(...) (waarvan hij de naam opgaf tijdens het interview en dat ook foto's van hem en van u bevat, CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...), p. 5-6) verschillende posts terug te vinden die de stad Bagdad of de wijk Saliyah vermelden (zie afdrucken

die zijn bijgevoegd aan uw administratieve dossier). Het gaat met andere woorden precies over de wijk die u ook oorspronkelijk als laatste verblijfplaats had opgegeven bij de DVZ. De posts dateren van 22 april 2012, 25 december 2012, 15 februari 2013, 16 februari 2013, 9 maart 2013, 12 maart 2013, 22 maart 2013, 5 april 2013, 23 april 2013, 5 november 2013, 18 november 2013, 21 november 2013. Op 9 april 2013 publiceerde uw broer een vermoedelijk zelf gemaakte foto van Bagdad. Wanneer uw broer geconfronteerd werd met het bestaan van deze posts en hem ook een afdruk van een van de posts werd getoond (van 9 april 2013) ontkende hij dat deze posts van hem waren en zei hij dat hij ze nooit had gezien door te antwoorden: Ik ken mijn profiel goed, er staat zoiets niet op (CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), p. 14). Het is echter allesbehalve overtuigend te veronderstellen dat dergelijke posts buiten zijn weten om op zijn Facebookaccount zouden zijn terecht gekomen en op basis van deze foto's heeft het er alle schijn van dat jullie voor jullie vertrek naar België voor langere periodes in Bagdad verbleven.

Uit uw Facebookprofiel (waarvan u de profielnaam opgaf tijdens uw gehoor en dat foto's van u bevat, CGVS Gehoorverslag, p. 11) bleek bij raadpleging tijdens het gehoor op het CGVS dat bij uw meer dan 700 Facebookvrienden, die toen nog publiekelijk zichtbaar waren, heel wat personen uit Bagdad zaten. Toen u hierover vragen werden gesteld, antwoordde u dat ze allemaal van Syrië waren (CGVS Gehoorverslag, 09.11.2016, p. 4, uittreksel in administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd of ze dan terug naar Irak waren gegaan, antwoordde u dat u dit niet wist, en dat bij het nagaan van uw commentaren op de posts wel zou blijken dat u recent geen contact meer met deze mensen had (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 4). Men kan zich echter vragen stellen bij het feit dat men van een grote groep mensen met wie men bevriend is via Facebook, geen idee heeft waar ze zich bevinden. Inmiddels is uw vriendenlijst niet meer publiekelijk toegankelijk, enkel nog de personen die u zelf volgt. In de marge kan men zich in het licht van deze vaststellingen overigens ook afvragen of het wel louter toevallig is dat u uw vriendenlijst niet langer publiekelijk toegankelijk maakte nadat u hierover werd bevestigd op het CGVS, of er eerder sprake is van het bewust verbergen van een dergelijke lijst. Wat er ook van zij, in tegenstelling tot wat u beweert is deze lijst een verdere indicatie dat u en uw broer wel degelijk een band hebben met Bagdad. Deze gang van zaken bevestigt verder de twijfels bij Sulayman Beg als jullie laatste verblijfplaats in Irak.

In de lijn met het voorgaande is het ook tekenend dat bij de pagina's die u van een vind-ik-leuk-icoontje voorziet, een pagina Baghdad Party behoort. Wanneer u hiernaar gevraagd werd, antwoordde u dat dit niets te betekenen had aangezien men om het even welke pagina die men ziet kan leuk vinden en dat u soms ook pagina's uit Amerika of Canada van een vind-ik-leuk voorziet (CGVS Gehoorverslag 11.09.2016, p. 5). In het licht van vorige vaststellingen, vergroot deze bijkomstige getoonde belangstelling voor Bagdad echter de reeds bestaande twijfels bij de echtheid van uw herkomst.

Kortom, uw gewijzigde verklaringen betreffende uw laatste plaats van herkomst in Irak, uw onwetendheid over het lot van uw familie in uw beweerde laatste streek van herkomst, de aanwijzingen dat u en uw broer wel degelijk in Bagdad hebben verbleven de voorbije jaren en de weigering van u en uw broer om deze zaken te erkennen, doen vaststellen dat jullie geen zicht bieden op jullie werkelijke laatste verblijfplaats in Irak.

Bijkomend wordt het gebrek aan inzicht in uw laatste verblijfplaats in Irak vergroot door verschillende **incongruenties in jullie verklaringen over jullie reisweg**.

Zo verklaarde uw broer bij het registreren van de adressen op de DVZ dat jullie nog van 20 augustus 2015 tot jullie (definitieve) vertrek in Sulayman Beg waren geweest (A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), Verklaring DVZ, Persoonsgegevens, rubriek 10). Wanneer uw broer hiermee werd geconfronteerd, herhaalde hij enkel dat jullie in werkelijkheid vanuit Jordanië naar Dohuk waren gegaan (A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), CGVS Gehoorverslag, p. 4). Ook hier geldt echter dat het vasthouden aan één versie van de feiten de ongerijmdheid niet kan opheffen. Verder is het al even opvallend dat jullie aanvankelijk beiden verklaarden dat jullie onderweg naar Europa eerst nog in Irak in Dohuk bij familie verbleven (Verklaring DVZ reisroute, rubriek 31) terwijl u op het CGVS verklaarde dat jullie in een hotel verbleven, zoals blijkt uit volgende vragen en antwoorden: Bij wie in Dohuk zijn jullie verbleven? Ik verbleef daar niet, ik zat in een hotel. -Ik dacht dat ik bij een van jullie beiden had gelezen dat jullie bij familie waren? Nee, in een hotel. (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 20). Wanneer u om wat meer informatie over dat hotel werd gevraagd, hield u zich opvallend op de vlakte. Zo kende u de naam niet, en wanneer u gevraagd werd wat voor een hotel het was, antwoordde u: Wat bedoelt u? Gewoon een hotel (CGVS Gehoorverslag, p. 20). Nochtans was het nog niet zo lang geleden dat u in dat hotel was geweest en had u het bovendien zelf geboekt, waardoor men toch zou kunnen verwachten dat er u wat

meer is van bijgebleven (CGVS Gehoorverslag, p. 20). De ongerijmdheden in uw verklaringen over uw laatste tussenstop in Irak en de vaagheden in uw antwoorden over dit hotel, doen verder afbreuk aan de betrouwbaarheid van uw verklaringen over jullie reisweg, die in direct verband staat met jullie beweringen over jullie recente verblijfplaatsen.

Zij ook nog opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot uw nog geldig paspoort – een document dat zoals bekend als basis kan dienen om een inzicht te krijgen in iemands verplaatsingen – eveneens ongerijmdheden bevat. Op de DVZ verklaarde u namelijk dat u dit was “kwijtgeraakt in de zee in Turkije”, terwijl u op het CGVS dan weer verklaarde dat u het had moeten afgeven aan de smokkelaar (DVZ Verklaring, Persoonlijke documenten, rubriek 24 en CGVS Gehoorverslag 10.10.2016 p. 12). Wanneer u op het CGVS met deze ongerijmdheid werd geconfronteerd, beweerde u dat u op de DVZ wel had verteld dat het aan de smokkelaar werd afgegeven: Nee, we moesten het aan de smokkelaar geven maar we hebben wel een foto laten zien. Ze hebben gezegd dat we een foto moesten maken. Die hebben we ook getoond bij het aanmelden. Ik heb gezegd: “aan de smokkelaar”, ik heb zelfs de naam van de smokkelaar Abu Ali genoemd (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 12). Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat dergelijke informatie op de DVZ in het geheel niet zou zijn geregistreerd en dat er daarentegen andere informatie werd genoteerd. Deze tegenstrijdigheid en de incongruenties in jullie verklaringen over jullie reisweg doen dan ook vermoeden dat u en uw broer jullie paspoorten bewust achterhouden om zo de hierin vervatte informatie aangaande het tijdstip en de plaats van jullie vertrek uit Irak en hieraan voorafgaande verplaatsingen verborgen te houden, en dat jullie op deze manier de asielinstanties bewust verhinderen een goed inzicht te krijgen in jullie afgelegde reisweg en in jullie recente verblijfplaatsen. Hierdoor wordt de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente verblijf verder teniet gedaan.

Aangezien uw beweerde laatste herkomst uit Sulayman Beg en uw daaropvolgend lang en ononderbroken verblijf in Syrië en Jordanië en het feit dat het voor u niet kon om terug te gaan naar Irak, onlosmakelijk is verbonden met uw ingeroepen vrees voor vervolging vanwege leden van terroristische groeperingen die het op jullie gemunt hadden, kan ook geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten in dit verband. Evenmin kan nog geloof gehecht worden aan de feiten die daaruit voortvloeien, namelijk dat uw broer, die eveneens vanuit Jordanië zou zijn vertrokken, op weg naar Bagdad verdween en later vermoord werd teruggevonden.

Bijkomende elementen bevestigen bovendien de ongeloofwaardigheid van de aanval van Al Qaeda-leden op jullie huis in Sulayman Beg waarvan u en uw broer getuige zouden zijn geweest op 21 februari 2007 en die de aanleiding voor jullie vlucht zou zijn geweest. Zo is het opvallend dat uw opeenvolgende verklaringen over deze aanslag ongerijmdheden bevatten. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u niet aanwezig was bij die aanval, maar dat u bij uw tante in Bagdad was (Vragenlijst DVZ, 3.5), maar bij het CGVS vertelde u dat u wel aanwezig was bij de aanslag (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p.14). Wanneer u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, antwoordde u dat u in werkelijkheid had uitgelegd op de DVZ dat uw broer O.(...) in Bagdad was geweest op dat moment, iets wat u daarna ook nog herhaalde (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 14, 17). Het louter ontkennen van een versie van de feiten volstaat niet om een dergelijke ongerijmdheid op te heffen. Bijgevolg zaait deze ongerijmdheid nog verdere twijfels bij de betrouwbaarheid van uw verklaringen.

Ook op andere punten lopen uw opeenvolgende verklaringen uiteen. Zo verklaarde u bijvoorbeeld op de DVZ dat uw gezin vlak voor de aanval op jullie huis een bedreiging, namelijk op 20 februari 2007, had gekregen onder de vorm van een brief in een envelop samen met twee kogels (Vragenlijst DVZ, 3.5). Wanneer u op het CGVS de gelegenheid kreeg om alles nog eens in detail te vertellen, liet u deze brief onvermeld (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 14). Wanneer u dan nog eens expliciet gevraagd werd of jullie al waarschuwingen hadden gekregen, ontkende u dit zonder meer: -Maar sinds uw vader zijn werk had terug opgenomen, waren er waarschuwingen? Nee -Ook geen brieven, of iets dergelijks? Nee, CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 16). Toen u vervolgens op uw eerdere verklaringen van de DVZ werd gewezen, lichtte u echter toe dat uw vader eind 2006 wel een envelop met kogels had gevonden, maar geen brief (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016; CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 2). Door deze verdere toelichting te verschaffen, houdt u vast aan één versie van de feiten, maar dit heft de initiële ongerijmdheid niet op. Verder had u het op de DVZ over drie bommen die in jullie tuin werden gegooid, en vermeldde u op het CGVS slechts twee bommen, die twee kuilen in de tuin hadden veroorzaakt (Vragenlijst DVZ 3.5 en CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 14). Uw broer van zijn kant herinnerde zich slechts één bom, die één kuil in de tuin had gemaakt en hij voegt er aan toe dat deze herinnering in zijn

hoofd "is blijven plakken" (A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...), CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 9). Deze tegenstrijdigheden doen de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis verder teniet.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Vorst zijn er geen redenen om u omwille van jullie profiel als zonen van een politieambtenaar met een belangrijke rol in de antiterreurbestrijding an sich de vluchtelingenstatus toe te kennen. Het CGVS ziet namelijk geen reden waarom jullie louter als gevolg van het feit dat jullie vader bij de inlichtingendienst bij de politie werkt een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren. Hoewel het CGVS er zich van bewust is dat politieambtenaren die hoog in de hiërarchie staan – en bij uitbreiding hun familie – in

bepaalde gevallen een verhoogd risico lopen op vervolging, is het echter onvoldoende om louter de beroepsactiviteit en de rang van uw vader in te roepen om de ingeroepen vrees te rechtvaardigen. Vooraleer er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden gevisieerd. Dat is in casu niet het geval, daar u er omwille van bovenstaande redenen niet in bent geslaagd te overtuigen dat u in uw land van herkomst in dit verband persoonlijk werd gevisieerd. Hierbij komt nog dat jullie vader inmiddels gepensioneerd is (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 4), waardoor de dreiging die tegen jullie zou kunnen bestaan verder wordt gerelativeerd.

Het document dat u in dit verband neerlegt en waarin gesteld wordt dat de familieleden van mensen bij de inlichtingendienst gevisieerd worden door terroristische bendes, bevat geen nieuwe gegevens die op een persoonlijke visering van u of uw broers zouden wijzen.

In lijn met voorgaande kan evenmin een vluchtelingenstatus toegekend worden louter vanwege jullie soennitische afkomst en vanwege uw voornaam K.(...) op zich. Ook in dit geval moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden gevisieerd, alvorens er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 4).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Een aantal documenten (een kopie van de eerste pagina van jullie paspoort, twee oude paspoorten van u, samen met twee oude paspoorten van elk van uw twee broers, een oud paspoort van uw moeder, fotokopieën van de huwelijksakte van jullie ouders en van hun identiteitskaarten, de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van u en uw broer A.(...)) staven uw identiteit en die van uw gezin maar die stond verder niet ter discussie. Aangaande de identiteitskaarten van u en uw broer A.(...), die in augustus 2015 zouden zijn uitgereikt in Sulayman Beg, zij opgemerkt dat u hierover verklaarde dat uw vader – die zelf al lange tijd niet meer in Sulayman Beg woonde – deze documenten vanop afstand voor jullie kon regelen (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 13; DVZ Verklaring, rubriek 23 en DVE Verklaring A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...), zelfde rubriek), wat maakt dat deze documenten geenszins jullie werkelijke recente verblijfsplaats aantonen. Reserves ten aanzien van de inreis- en uitreisstempels in de paspoorten werden reeds eerder vermeld.

Wat betreft de rantsoenkaart die de stad Kirkuk vermeldt en die al de namen van de gezinsleden vermeldt, dient ook opgemerkt te worden dat die evenmin een ander licht op bovenstaande vaststellingen kan werpen. Hooguit kan het aantonen dat uw vader oorspronkelijk van daar afkomstig is. U legde immers ook uit dat uw vader zich ook zelf niet in die stad bevindt, waardoor de bewijskracht van het document ten aanzien van de werkelijke verblijfsplaats hoe dan ook vervalt (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 13). Zij bovendien aangaande deze rantsoenkaart alsook jullie identiteitskaarten nog opgemerkt dat het algemeen bekend is dat in Irak allerhande documenten op grote schaal en tegen betaling worden afgeleverd (zie document in verband met documentenfraude in het administratieve dossier) waardoor de betrouwbaarheid van dergelijke documenten hoe dan ook erg klein is.

Een andere groep documenten ondersteunt jullie verklaringen over de aanstelling van jullie vader bij de inlichtingendienst van de politie (twee werkbadges van jullie vader, een bewijs van aanstelling van jullie vader, een diploma van jullie vader voor een opleiding in verband met onderzoek naar terrorisme, een bewijs van pensioen van jullie vader) maar de aanstelling van jullie vader bij de inlichtingendienst stond op zich evenmin ter discussie. Hierbij aansluitend wordt opgemerkt dat de documenten waaruit blijkt dat uw vader vaak verhuisde binnen Irak, hoe dan ook niets zeggen over de reden waarom hij verhuisde noch over jullie eigen actuele veiligheidssituatie in Irak.

Wat betreft de documenten die u neerlegt ter ondersteuning van het bombardement van 21 juni 2007 op het huis van Sulayman Beg (eigendomsbewijs van het huis, bewijs van schadevergoeding voor de aanval op jullie huis, twee arrestatiebevelen voor personen die mogelijk de aanslag op jullie huis pleegden en een doorverwijzing naar een hogere rechtbank) dient opgemerkt te worden dat deze aanslag van 21 juni hier op zich niet in vraag werd gesteld, maar dat deze documenten niets zeggen over wie het werkelijke doelwit was van deze aanslag noch over de actualiteit van de dreiging die ervan uitgaat ten aanzien van jullie. Ook hier geldt overigens dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd (zie Landeninformatie), wat verder afbreuk doet aan de betrouwbaarheid ervan.

Wat dan de documenten ter ondersteuning van jullie verblijf in Jordanië betreft (verblijfskaart voor Jordanië van augustus 2011 tot augustus 2012, een document in verband met een verblijfsvergunning

uit 2012 en een volmacht van uw moeder voor de advocaat in Jordanië) dient te worden vastgesteld dat de documenten telkens betrekking hebben op de jaren 2011 en 2012 en niets aantonen over de jaren die daarop volgen en dat ze bijgevolg uw beweringen rond het ononderbroken verblijf in het buitenland niet kunnen ondersteunen.

Wat de documenten betreft in verband met de verdwijning en de moord op O.(...) zij benadrukt dat de bewijswaarde van dergelijke documenten gezien de wijdverspreide corruptie in Irak uiterst gering is. Ook geldt dat dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de hierboven gemaakte kanttekeningen kunnen deze stukken nog weinig ondersteuning bieden. Hoe dan ook kan uit deze documenten niet worden afgeleid wat er precies met uw broer is gebeurd en welke precieze omstandigheden tot zijn dood hebben geleid.

Het medische document met betrekking tot jullie vader en de foto waarop te zien is dat zijn been moest geamputeerd worden, geven louter informatie over zijn medische toestand, maar kan geen nieuw licht werpen op de eerder geformuleerde conclusies.

Wat ten slotte nog het document betreft over de toestand in Sulayman Beg, geldt dat dit de bovenstaande conclusies evenmin kan weerleggen. Het is namelijk zo dat u zoals eerder betoogd geen zicht heeft geboden op uw verblijfplaatsen in de laatste jaren, en dat dus evenmin kan worden vastgesteld dat Sulayman Beg effectief uw laatste vaste verblijfplaats is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in wat een enig middel blijkt te zijn op de schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van “*de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*”, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de materiële motiveringsplicht. Tevens is verzoeker van mening dat door de verwerende partij een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths,

Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u enerzijds in uw woonplaats in Sulayman Beg, provincie Salah ah Din, vervolging vreesde vanwege terroristische groeperingen die het op u gemunt hebben omdat uw vader actief is als politieagent bij de inlichtingendienst van de politie en anderzijds omdat u vervolging vreesde vanwege sjiiitische milities omdat u een soenniet bent met een uitgesproken soennitische naam.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u en uw broer er meermaals uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jullie schouders rust (zie CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 2 en CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 2; CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), 9.11.2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u en de door uw broer afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie verklaringen aangaande jullie verblijf in Sulayman Beg als laatste en dus als meest recente verblijfplaats in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging of uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat de laatste plaats waar u en uw broer A.(...) in Irak verbleven, voor jullie naar het buitenland gingen, de plaats Sulayman Beg is, in de provincie Salah ad Din, en dat u bovendien, in tegenstelling tot uw beweringen, nog na 2007 periodes in Irak heeft doorgebracht.

*Vooreerst wordt de **geloofwaardigheid van Sulayman Beg als laatste verblijfplaats** in Irak ondergraven door een belangrijke wijziging die u liet aanbrengen tijdens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u gevraagd werd uw opeenvolgende verblijfplaatsen op te sommen bij de DVZ gaf u oorspronkelijk de wijk Sal[h]iyah in Bagdad op als laatste verblijfplaats in Irak en verklaarde u dat u daar van 2005 tot 2007 had gewoond, waarna u naar Syrië verhuisde. Na een lunchpauze vroeg u de bevoegde ambtenaar om uw verklaringen te wijzigen en verklaarde u dat u tot*

2007 in Sulayman Beg had gewoond (Verklaring DVZ, persoonsgegevens, rubriek 10). Wanneer u vervolgens op het CGVS gevraagd werd deze opvallende wijziging toe te lichten, herhaalde u enkel dat u wel degelijk tot 2007 in Sulayman Beg heeft gewoond: Nee, dat is niet zo. Ik ben geboren in Kirkuk, ik heb altijd in Sulayman Beg gewoond. Ik heb nooit in Bagdad gewoond (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 21). Het is des te merkwaardiger dat indien u nooit in Bagdad hebt gewoond u dit dan aanvankelijk zo aangaf en hierbij bovendien ook een specifiek adres vermeldde. Dat u op het CGVS vasthield aan één versie van de feiten, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het om een opvallende wijziging gaat, die twijfels zaait bij wat uw echte laatste verblijfplaats in Irak was.

Voor wat Sulayman Beg betreft, moet opgemerkt worden dat het opvallend is dat u die plaats naar uw eigen zeggen wel als "uw stad" beschouwt en informatie kunt geven over de recente algemene veiligheidssituatie van de stad (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, pp. 11-12), maar anderzijds opvallend weinig belangstelling toont voor hoe het uw familie die volgens uw verklaringen op de plaats is achtergebleven is vergaan. Op de vraag of uw familie daar nog was antwoordde u eerst nog: "Iedereen is van daar. Dat is mijn stad" (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 4), maar wanneer u dan wat later wordt gevraagd hoe het uw ooms die nog in Sulayman Beg woonden is vergaan, antwoordde u: Er is niemand meer in Sulamain Bek. Dat weet ik niet. Ik heb geen contact met hen. Ik heb al tien jaar lang geen contact met familieleden (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 12). Mocht Sulayman Beg werkelijk uw laatste plaats van verblijf zijn – waar u zich naar uw eigen zeggen bovendien sterk verbonden mee voelt – is het toch wel opvallend dat u zo weinig belangstelling toont voor uw familie die in die streek zou zijn gebleven toen u er vertrok. Wanneer u dan nog eens wordt gevraagd waarom u geen contact meer hield met uw familieleden van die streek, antwoordde u: Omdat IS en dan Hashd Al Shaabi de stad hebben ingekomen. De stad is verwoest. Maar zelfs de directeur van de stad en de politiedirectie mag de stad niet meer binnen. Hun werkplek is verhuisd naar Tuz Khurmato (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 12). Dat u geen enkele informatie zou hebben over hoe het uw familie in Sulayman Beg verder is vergaan, is echter weinig aannemelijk. Dit werpt een verdere schaduw op het feit dat deze stad uw laatste plaats van verblijf in Irak zou zijn alsook op uw verklaringen dat u en uw familie er werden gevisieerd en belaagd door Al Qaeda.

Daarenboven blijkt dat u en uw broer niet de waarheid hebben verteld over jullie beweerde ononderbroken verblijf in Syrië en Jordanië, en dat jullie in werkelijkheid **wel degelijk frequent naar Irak bent teruggekeerd**, na 2007, het jaar waarover jullie zeiden dat jullie Irak definitief hadden verlaten vanuit Sulayman Beg. Bovendien zijn er sterke aanwijzingen dat jullie hierbij niet naar Sulayman Beg gingen.

Wat jullie terugreizen vanuit het buitenland naar Irak betreft, is het opmerkelijk dat zowel u als uw broer verklaarden dat jullie maar enkele keren (jullie vermelden 2, 3 of 4 keren) terugkeerden naar Irak, maar dat deze informatie niet blijkt te stroken met de stempels in jullie paspoorten (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p.7 en 09.11.2016 p. 3 en A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 12; zie stempels in oude paspoorten, in oud paspoort moeder en in oud paspoort O.(...)). Uw eigen paspoort van die periode bevat bijvoorbeeld al meerdere stempels van in-en uitreizen in en uit Irak. Minstens zes inreisstempels in Irak zijn duidelijk leesbaar in uw paspoort: 29 oktober 2006 (p. 30), 18 januari 2009 (p. 18), 23 juli 2009 (p. 16), 14 april 2010 (p. 28), 16 juni 2010 (p. 13), 6 december 2009 (p. 23). Bovendien zijn ook zes uitreisstempels uit Irak duidelijk leesbaar: 26 februari 2007 (p. 10), 17 oktober 2007 (p. 10), 8 februari 2009, 14 september 2009 (p. 16), 26 december 2009 (p. 23), 1 juli 2010 (p. 13). Aangezien men ervan uit kan gaan dat er aan elke inreisstempel doorgaans ook een uitreisstempel beantwoordt, gaat het om meer dan zes keren dat u Irak in en uit ging. Wanneer u geconfronteerd werd met deze informatie op het CGVS verwees u als verantwoording opnieuw naar uw bezoeken aan uw vader, zoals blijkt uit volgend fragment van het gehoor: Als ik naar jullie stempels kijk van de periode dat u in Syrië was, zie ik dat er eigenlijk wel wat stempels zijn van de binnenkomst in Irak en Syrië? Ja, dat klopt inderdaad. Ik heb dat ook gezegd, het vorige gehoor toen u dat vroeg. Ik heb dat ook vermeld dat ik 3 of 4 keren naar Erbil vertrok. En dat was enkel en alleen om mijn vader te ontmoeten zonder dat iemand dat wist. (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 3). Deze toelichting geeft echter geen afdoende verklaring voor de hogere frequentie van uw reizen. Uw broer verklaarde in deze context overigens nog zich te herinneren dat jullie jullie vader precies drie keer hadden ontmoet toen jullie in Syrië verbleven (CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...) 09.11.2016, p. [12]). Wanneer uw broer vervolgens op het CGVS geconfronteerd werd met het feit dat uit de stempels blijkt dat jullie meer dan drie keer teruggingen, antwoordde uw broer dat het in werkelijkheid wel eens was voorgekomen dat jullie nog buiten deze drie gelegenheden naar Irak waren afgereisd, maar dat jullie vader er vervolgens niet in was geslaagd om jullie te komen ontmoeten (Gehoorverslag CGVS A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...) 09.11.2016, p. [12]). Wanneer u

hiernaar gevraagd werd, ontkende u deze informatie echter en verklaarde u dat jullie er bij jullie bezoeken in Irak telkens in geslaagd waren om jullie vader wel degelijk te ontmoeten, waardoor de verklaring van uw broer evenmin kan worden weerhouden (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 3). Verder vermeldde u ter verantwoording ook nog dat het soms nodig was de grens over te steken om een verblijfsvergunning te vernieuwen, maar u preciseerde dat u vermoedde dat dit slechts één keer gebeurde (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 3), waardoor deze uitleg evenmin het grote aantal reizen kan verklaren. Bovendien is het zo dat jullie ook regelmatig via de luchthaven van Bagdad reisden (zie infra), waardoor niet kan worden aangenomen dat u dan gewoon de grens overstak en terugging. De incongruentie tussen het aantal stempels en jullie verklaringen over uiterst zeldzame bezoeken, vergroot de twijfels bij de juistheid van uw verklaringen over een jarenlang ononderbroken verblijf buiten Irak.

Volledigheidshalve dient in de marge van het bovenstaande ook opgemerkt worden dat het opvallend is dat wat uw verblijf in Syrië betreft u en uw broer A.(...) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) allebei vermeldden dat jullie daar verbleven in de provincie Homs in Syrië (Verklaring DVZ, rubriek 10 en A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), zelfde rubriek) terwijl jullie tijdens jullie interview op het CGVS uitlegden dat jullie in Damascus hadden gewoond, waar zoals bekend een groot aantal Irakese vluchtelingen zich gevestigd had (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 6 en CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...) 09.11.2016, p. 4 en zie bijgevoegd artikel: *Iraqis in Syria: No choice but Damascus*). Wanneer jullie geconfronteerd werden met dit verschil ontkenden jullie beiden dat jullie bij DVZ de provincie Homs hadden vermeld (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 6 en CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...), p. 4). Ook hier geldt dat het vasthouden aan één versie van de feiten de tegenstrijdigheid niet opheft. Deze van elkaar afwijkende plaatsen in Syrië in jullie opeenvolgende verklaringen werpen een verdere schaduw op de betrouwbaarheid van jullie verklaringen rond jullie lang verblijf in Syrië.

Ook voor wat betreft het door u beweerde ononderbroken verblijf in Jordanië tussen 2012 en 2015 dienen kanttekeningen gemaakt te worden. Zo houdt u zich opvallend op de vlakte over uw lange verblijf in Jordanië wanneer op het CGVS werd gepeild naar uw levensomstandigheden daar en dat u bovendien niet op de hoogte blijkt van voordehandliggende zaken, zoals blijkt uit volgende vragen en antwoorden: -Konden jullie in Jordanië contacten hebben met andere mensen? Totaal niet. -Andere Irakezen? Totaal niet. -In de periode dat u in Jordanië was, bent u dan teruggegaan naar Irak? Nee. -De school van uw broer, waar was die ergens gelegen in Jordanië? Dat weet ik niet. Hij werd met de bus daarheen gebracht (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 8). Aangezien u naar eigen zeggen in volledig sociaal isolement leefde en het huis nooit kon verlaten (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 8), kan men zich er wel over verbazen dat u niet eens wist waar uw broer – de enige die zich gedurende een jaar buitenshuis kon begeven – precies naar school ging. Uw terughoudendheid en vage antwoorden in deze context bevestigen verder de ongeloofwaardigheid van het feit dat jullie gedurende jaren als illegalen ondergedoken moesten leven in Jordanië.

De twijfels bij het feit dat Sulayman Beg uw laatste vaste plaats van verblijf was in Irak worden nog vergroot gelet op de bestaande informatie die daarentegen wel op een **band van u en uw broer met Bagdad** wijst.

In dit verband dient vooreerst opgemerkt te worden dat bij de reeds vermelde stempels in jullie paspoorten een aantal van deze duidelijk de luchthaven Bagdad als plaats van aankomst/vertrek vermelden. In uw eigen paspoort zijn stempels met nog duidelijke vermelding van Baghdad international airport terug te vinden met volgende data: 23 juli 2009 (entry, p. 16 van het paspoort), 14 september 2009 (exit, p. 14) en 18 januari 2009 (entry, p. 18). In het paspoort van uw moeder en A.(...): 9 november 2008 (entry, p. 12), 23 juli 2009 (entry, p. 20). In het paspoort (2006-2010) van O.(...): 9 november 2008 (entry, p. 18), 12 mei [2009] (entry, p. 11). Deze vaststelling is des te vreemder omdat jullie verklaarden dat jullie de zeldzame keren dat jullie terugkeerden naar Irak om jullie vader te zien, telkens uit voorzorg teruggingen naar Erbil, in Noord-Irak (Gehoorverslag CGVS 10.10.2016, p. 7 en CGVS Gehoorverslag 9.11.2016, p. 3). Men kan echter niet anders dan concluderen dat jullie zich wel degelijk naar Bagdad begaven in de periode dat jullie in Syrië verbleven.

Verder zijn op het Facebookprofiel van uw broer A.(...) (waarvan hij de naam opgaf tijdens het interview en dat ook foto's van hem en van u bevat, CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...), p. 5-6) verschillende posts terug te vinden die de stad Bagdad of de wijk Sal[h]iyah vermelden (zie afdrucken die zijn bijgevoegd aan uw administratieve dossier). Het gaat met andere woorden precies over de wijk die u ook oorspronkelijk als laatste verblijfplaats had opgegeven bij de DVZ. De posts dateren van 22

april 2012, 25 december 2012, 15 februari 2013, 16 februari 2013, 9 maart 2013, 12 maart 2013, 22 maart 2013, 5 april 2013, 23 april 2013, 5 november 2013, 18 november 2013, 21 november 2013. Op 9 april 2013 publiceerde uw broer een vermoedelijk zelf gemaakte foto van Bagdad. Wanneer uw broer geconfronteerd werd met het bestaan van deze posts en hem ook een afdruk van een van de posts werd getoond (van 9 april 2013) ontkende hij dat deze posts van hem waren en zei hij dat hij ze nooit had gezien door te antwoorden: Ik ken mijn profiel goed, er staat zoiets niet op (CGVS Gehoorverslag A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), p. 14). Het is echter allesbehalve overtuigend te veronderstellen dat dergelijke posts buiten zijn weten om op zijn Facebookaccount zouden zijn terecht gekomen en op basis van deze foto's heeft het er alle schijn van dat jullie voor jullie vertrek naar België voor langere periodes in Bagdad verbleven.

Uit uw Facebookprofiel (waarvan u de profielnaam opgaf tijdens uw gehoor en dat foto's van u bevat, CGVS Gehoorverslag, p. 11) bleek bij raadpleging tijdens het gehoor op het CGVS dat bij uw Facebookvrienden, die toen nog publiekelijk zichtbaar waren, heel wat personen uit Bagdad zaten. Toen u hierover vragen werden gesteld, antwoordde u dat ze allemaal van Syrië waren (CGVS Gehoorverslag, 09.11.2016, p. 4, uittreksel in administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd of ze dan terug naar Irak waren gegaan, antwoordde u dat u dit niet wist, en dat bij het nagaan van uw commentaren op de posts wel zou blijken dat u recent geen contact meer met deze mensen had (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 4). Men kan zich echter vragen stellen bij het feit dat men van een grote groep mensen met wie men bevriend is via Facebook, geen idee heeft waar ze zich bevinden.(...)Wat er ook van zij, in tegenstelling tot wat u beweert is deze lijst een verdere indicatie dat u en uw broer wel degelijk een band hebben met Bagdad. Deze gang van zaken bevestigt verder de twijfels bij Sulayman Beg als jullie laatste verblijfplaats in Irak.

In de lijn met het voorgaande is het ook tekenend dat bij de pagina's die u van een vind-ik-leuk-icoontje voorzag, een pagina Baghdad Party behoort. Wanneer u hiernaar gevraagd werd, antwoordde u dat dit niets te betekenen had aangezien men om het even welke pagina die men ziet kan leuk vinden en dat u soms ook pagina's uit Amerika of Canada van een vind-ik-leuk voorziet (CGVS Gehoorverslag 11.09.2016, p. 5). In het licht van vorige vaststellingen, vergroot deze bijkomstige getoonde belangstelling voor Bagdad echter de reeds bestaande twijfels bij de echtheid van uw herkomst.

Kortom, uw gewijzigde verklaringen betreffende uw laatste plaats van herkomst in Irak, uw onwetendheid over het lot van uw familie in uw beweerde laatste streek van herkomst, de aanwijzingen dat u en uw broer wel degelijk in Bagdad hebben verbleven de voorbije jaren en de weigering van u en uw broer om deze zaken te erkennen, doen vaststellen dat jullie geen zicht bieden op jullie werkelijke laatste verblijfplaats in Irak.

Bijkomend wordt het gebrek aan inzicht in uw laatste verblijfplaats in Irak vergroot door verschillende **incongruenties in jullie verklaringen over jullie reisweg**.

Zo verklaarde uw broer bij het registreren van de adressen op de DVZ dat jullie nog van 20 augustus 2015 tot jullie (definitieve) vertrek in Sulayman Beg waren geweest (A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), Verklaring DVZ, Persoonsgegevens, rubriek 10). Wanneer uw broer hiermee werd geconfronteerd, herhaalde hij enkel dat jullie in werkelijkheid vanuit Jordanië naar Dohuk waren gegaan (A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), CGVS Gehoorverslag, p. 4). Ook hier geldt echter dat het vasthouden aan één versie van de feiten de ongerijmdheid niet kan opheffen. Verder is het al even opvallend dat jullie aanvankelijk beiden verklaarden dat jullie onderweg naar Europa eerst nog in Irak in Dohuk bij familie verbleven (Verklaring DVZ reisroute, rubriek 31) terwijl u op het CGVS verklaarde dat jullie in een hotel verbleven, zoals blijkt uit volgende vragen en antwoorden: Bij wie in Dohuk zijn jullie verbleven? Ik verbleef daar niet, ik zat in een hotel. -Ik dacht dat ik bij een van jullie beiden had gelezen dat jullie bij familie waren? Nee, in een hotel. (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 20). Wanneer u om wat meer informatie over dat hotel werd gevraagd, hield u zich opvallend op de vlakte. Zo kende u de naam niet, en wanneer u gevraagd werd wat voor een hotel het was, antwoordde u: Wat bedoelt u? Gewoon een hotel (CGVS Gehoorverslag, p. 20). Nochtans was het nog niet zo lang geleden dat u in dat hotel was geweest en had u het bovendien zelf geboekt, waardoor men toch zou kunnen verwachten dat er u wat meer is van bijgebleven (CGVS Gehoorverslag, p. 20). De ongerijmdheden in uw verklaringen over uw laatste tussenstop in Irak en de vaagheden in uw antwoorden over dit hotel, doen verder afbreuk aan de betrouwbaarheid van uw verklaringen over jullie reisweg, die in direct verband staat met jullie beweringen over jullie recente verblijfplaatsen.

Zij ook nog opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot uw nog geldig paspoort – een document dat zoals bekend als basis kan dienen om een inzicht te krijgen in iemands verplaatsingen – eveneens ongerijmdheden bevat. Op de DVZ verklaarde u namelijk dat u dit was “kwijtgeraakt in de zee in Turkije”, terwijl u op het CGVS dan weer verklaarde dat u het had moeten afgeven aan de smokkelaar (DVZ Verklaring, Persoonlijke documenten, rubriek 24 en CGVS Gehoorverslag 10.10.2016 p. 12). Wanneer u op het CGVS met deze ongerijmdheid werd geconfronteerd, beweerde u dat u op de DVZ wel had verteld dat het aan de smokkelaar werd afgegeven: Nee, we moesten het aan de smokkelaar geven maar we hebben wel een foto laten zien. Ze hebben gezegd dat we een foto moesten maken. Die hebben we ook getoond bij het aanmelden. Ik heb gezegd: “aan de smokkelaar”, ik heb zelfs de naam van de smokkelaar Abu Ali genoemd (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 12). Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat dergelijke informatie op de DVZ in het geheel niet zou zijn geregistreerd en dat er daarentegen andere informatie werd genoteerd. Deze tegenstrijdigheid en de incongruenties in jullie verklaringen over jullie reisweg doen dan ook vermoeden dat u en uw broer jullie paspoorten bewust achterhouden om zo de hierin vervatte informatie aangaande het tijdstip en de plaats van jullie vertrek uit Irak en hieraan voorafgaande verplaatsingen verborgen te houden, en dat jullie op deze manier de asielinstanties bewust verhinderen een goed inzicht te krijgen in jullie afgelegde reisweg en in jullie recente verblijfplaatsen. Hierdoor wordt de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente verblijf verder teniet gedaan.

Aangezien uw beweerde laatste herkomst uit Sulayman Beg en uw daaropvolgend lang en ononderbroken verblijf in Syrië en Jordanië en het feit dat het voor u niet kon om terug te gaan naar Irak, onlosmakelijk is verbonden met uw ingeroepen vrees voor vervolging vanwege leden van terroristische groeperingen die het op jullie gemunt hadden, kan ook geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten in dit verband. Evenmin kan nog geloof gehecht worden aan de feiten die daaruit voortvloeien, namelijk dat uw broer, die eveneens vanuit Jordanië zou zijn vertrokken, op weg naar Bagdad verdween en later vermoord werd teruggevonden.

Bijkomende elementen bevestigen bovendien de ongeloofwaardigheid van de aanval van Al Qaeda-leden op jullie huis in Sulayman Beg waarvan u en uw broer getuige zouden zijn geweest op 21 februari 2007 en die de aanleiding voor jullie vlucht zou zijn geweest. Zo is het opvallend dat uw opeenvolgende verklaringen over deze aanslag ongerijmdheden bevatten. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u niet aanwezig was bij die aanval, maar dat u bij uw tante in Bagdad was (Vragenlijst DVZ, 3.5), maar bij het CGVS vertelde u dat u wel aanwezig was bij de aanslag (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p.14). Wanneer u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, antwoordde u dat u in werkelijkheid had uitgelegd op de DVZ dat uw broer O.(...) in Bagdad was geweest op dat moment, iets wat u daarna ook nog herhaalde (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 14, 17). Het louter ontkennen van een versie van de feiten volstaat niet om een dergelijke ongerijmdheid op te heffen. Bijgevolg zaait deze ongerijmdheid nog verdere twijfels bij de betrouwbaarheid van uw verklaringen.

Ook op andere punten lopen uw opeenvolgende verklaringen uiteen. Zo verklaarde u bijvoorbeeld op de DVZ dat uw gezin vlak voor de aanval op jullie huis een bedreiging, namelijk op 20 februari 2007, had gekregen onder de vorm van een brief in een envelop samen met [drie] kogels (Vragenlijst DVZ, 3.5). Wanneer u op het CGVS de gelegenheid kreeg om alles nog eens in detail te vertellen, liet u deze brief onvermeld (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 14). Wanneer u dan nog eens expliciet gevraagd werd of jullie al waarschuwingen hadden gekregen, ontkende u dit zonder meer: -Maar sinds uw vader zijn werk had terug opgenomen, waren er waarschuwingen? Nee -Ook geen brieven, of iets dergelijks? Nee, CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 16). Toen u vervolgens op uw eerdere verklaringen van de DVZ werd gewezen, lichtte u echter toe dat uw vader eind 2006 wel een envelop met kogels had gevonden, maar geen brief (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016; CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 2). Door deze verdere toelichting te verschaffen, houdt u vast aan één versie van de feiten, maar dit heft de initiële ongerijmdheid niet op. Verder had u het op de DVZ over drie bommen die in jullie tuin werden gegooid, en vermeldde u op het CGVS slechts twee bommen, die twee kuilen in de tuin hadden veroorzaakt (Vragenlijst DVZ 3.5 en CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 14). Uw broer van zijn kant herinnerde zich slechts één bom, die één kuil in de tuin had gemaakt en hij voegt er aan toe dat deze herinnering in zijn hoofd “is blijven plakken” (A.(...) B.(...), A.(...) S.(...) H.(...), CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 9). Deze tegenstrijdigheden doen de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis verder teniet.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij

een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Vorst zijn er geen redenen om u omwille van jullie profiel als zonen van een politieambtenaar met een belangrijke rol in de antiterreurbestrijding an sich de vluchtelingenstatus toe te kennen. Het CGVS ziet namelijk geen reden waarom jullie louter als gevolg van het feit dat jullie vader bij de inlichtingendienst bij de politie werkt een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren. Hoewel het CGVS er zich van bewust is dat politieambtenaren die hoog in de hiërarchie staan – en bij uitbreiding hun familie – in bepaalde gevallen een verhoogd risico lopen op vervolging, is het echter onvoldoende om louter de beroepsactiviteit en de rang van uw vader in te roepen om de ingeroepen vrees te rechtvaardigen. Vooraleer er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden gevisieerd. Dat is in casu niet het geval, daar u er omwille van bovenstaande redenen niet in bent geslaagd te overtuigen dat u in uw land van

herkomst in dit verband persoonlijk werd geviseerd. Hierbij komt nog dat jullie vader inmiddels gepensioneerd is (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 4), waardoor de dreiging die tegen jullie zou kunnen bestaan verder wordt gerelativeerd.

Het document dat u in dit verband neerlegt en waarin gesteld wordt dat de familieleden van mensen bij de inlichtingendienst geviseerd worden door terroristische bendes, bevat geen nieuwe gegevens die op een persoonlijke visering van u of uw broers zouden wijzen.

In lijn met voorgaande kan evenmin een vluchtelingenstatus toegekend worden louter vanwege jullie soennitische afkomst en vanwege uw voornaam K.(...) op zich. Ook in dit geval moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden geviseerd, alvorens er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging (CGVS Gehoorverslag 09.11.2016, p. 4).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Een aantal documenten (een kopie van de eerste pagina van jullie paspoort, twee oude paspoorten van u, samen met twee oude paspoorten van elk van uw twee broers, een oud paspoort van uw moeder, fotokopieën van de huwelijksakte van jullie ouders en van hun identiteitskaarten, de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van u en uw broer A.(...)) staven uw identiteit en die van uw gezin maar die stond verder niet ter discussie. Aangaande de identiteitskaarten van u en uw broer A.(...), die in augustus 2015 zouden zijn uitgereikt in Sulayman Beg, zij opgemerkt dat u hierover verklaarde dat uw vader – die zelf al lange tijd niet meer in Sulayman Beg woonde – deze documenten vanop afstand voor jullie kon regelen (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 13; DVZ Verklaring, rubriek 23 en DVE Verklaring A.(...) B.(...) A.(...) S.(...) H.(...), zelfde rubriek), wat maakt dat deze documenten geenszins jullie werkelijke recente verblijfsplaats aantonen. Reserves ten aanzien van de inreis- en uitreisstempels in de paspoorten werden reeds eerder vermeld.

Wat betreft de rantsoenkaart die de stad Kirkuk vermeldt en die al de namen van de gezinsleden vermeldt, dient ook opgemerkt te worden dat die evenmin een ander licht op bovenstaande vaststellingen kan werpen. Hooguit kan het aantonen dat uw vader oorspronkelijk van daar afkomstig is. U legde immers ook uit dat uw vader zich ook zelf niet in die stad bevindt, waardoor de bewijskracht van het document ten aanzien van de werkelijke verblijfsplaats hoe dan ook vervalt (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 13). Zij bovendien aangaande deze rantsoenkaart alsook jullie identiteitskaarten nog opgemerkt dat het algemeen bekend is dat in Irak allerhande documenten op grote schaal en tegen betaling worden afgeleverd (zie document in verband met documentenfraude in het administratieve dossier) waardoor de betrouwbaarheid van dergelijke documenten hoe dan ook erg klein is.

Een andere groep documenten ondersteunt jullie verklaringen over de aanstelling van jullie vader bij de inlichtingendienst van de politie (twee werkbadges van jullie vader, een bewijs van aanstelling van jullie vader, een diploma van jullie vader voor een opleiding in verband met onderzoek naar terrorisme, een bewijs van pensioen van jullie vader) maar de aanstelling van jullie vader bij de inlichtingdienst stond op zich evenmin ter discussie. Hierbij aansluitend wordt opgemerkt dat de documenten waaruit blijkt dat uw vader vaak verhuisde binnen Irak, hoe dan ook niets zeggen over de reden waarom hij verhuisde noch over jullie eigen actuele veiligheidssituatie in Irak.

Wat betreft de documenten die u neerlegt ter ondersteuning van het bombardement van 21 juni 2007 op het huis van Sulayman Beg (eigendomsbewijs van het huis, bewijs van schadevergoeding voor de aanval op jullie huis, twee arrestatiebevelen voor personen die mogelijk de aanslag op jullie huis pleegden en een doorverwijzing naar een hogere rechtbank) dient opgemerkt te worden dat deze aanslag van 21 juni hier op zich niet in vraag werd gesteld, maar dat deze documenten niets zeggen over wie het werkelijke doelwit was van deze aanslag noch over de actualiteit van de dreiging die ervan uitgaat ten aanzien van jullie. Ook hier geldt overigens dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd (zie Landeninformatie), wat verder afbreuk doet aan de betrouwbaarheid ervan.

Wat dan de documenten ter ondersteuning van jullie verblijf in Jordanië betreft (verblijfskaart voor Jordanië van augustus 2011 tot augustus 2012, een document in verband met een verblijfsvergunning uit 2012 en een volmacht van uw moeder voor de advocaat in Jordanië) dient te worden vastgesteld dat de documenten telkens betrekking hebben op de jaren 2011 en 2012 en niets aantonen over de jaren die daarop volgen en dat ze bijgevolg uw beweringen rond het ononderbroken verblijf in het buitenland niet kunnen ondersteunen.

Wat de documenten betreft in verband met de verdwijning en de moord op O.(...) zij benadrukt dat de bewijswaarde van dergelijke documenten gezien de wijdverspreide corruptie in Irak uiterst gering is. Ook geldt dat dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de hierboven gemaakte kanttekeningen kunnen deze stukken nog weinig ondersteuning bieden. Hoe dan ook kan uit deze documenten niet worden afgeleid wat er precies met uw broer is gebeurd en welke precieze omstandigheden tot zijn dood hebben geleid.

Het medische document met betrekking tot jullie vader en de foto waarop te zien is dat zijn been moest geamputeerd worden, geven louter informatie over zijn medische toestand, maar kan geen nieuw licht werpen op de eerder geformuleerde conclusies.

Wat ten slotte nog het document betreft over de toestand in Sulayman Beg, geldt dat dit de bovenstaande conclusies evenmin kan weerleggen. Het is namelijk zo dat u zoals eerder betoogd geen zicht heeft geboden op uw verblijfplaatsen in de laatste jaren, en dat dus evenmin kan worden vastgesteld dat Sulayman Beg effectief uw laatste vaste verblijfplaats is.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Uit het geheel van de door verzoeker en de door zijn broer A. afgelegde verklaringen en de door verzoeker voorgelegde stukken blijkt dat hij niet de waarheid heeft verteld over de plaatsen waar hij verbleven heeft voorafgaand aan zijn komst naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust.

Niettegenstaande de Raad alle hoger geciteerde motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht worden bevonden, volledig onderschrijft, wenst hij in het bijzonder de aandacht te vestigen op volgende vaststellingen:

(i) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij sinds zijn geboorte tot 2007 in Sulayman Beg in de provincie Salaheddin woonde en dat dit zijn meest recente verblijfplaats in Irak is. Verzoeker sprak zichzelf tegen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar hij aanvankelijk verklaarde dat hij van 2005 tot 2007 in de wijk Salhiyah in Bagdad woonde, om na de lunchpauze een aanpassing van zijn eerdere verklaring te vragen en te stellen dat hij tot 2007 in Sulayman Beg woonde (stuk 14, verklaring DVZ, rubriek 10). Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tevens aan al jarenlang geen contact meer te hebben gehad met familieleden die waren achtergebleven in Sulayman Beg en niet te weten hoe het met hen gaat, hetgeen de Raad niet aannemelijk voorkomt nu verzoeker verklaarde dat zijn hele familie er woonde en hij wel in staat is informatie te geven over de recente algemene veiligheidssituatie aldaar (stuk 8, gehoorverslag, p. 4, 11, 12).

(ii) Verzoeker en zijn broer maken hun beweerde ononderbroken verblijf in Syrië en Jordanië tussen 2007 en 2015 niet aannemelijk. De stelling dat verzoeker en zijn broer maximaal vier keer vanuit Syrië zouden teruggekeerd zijn naar Irak voor kortstondige ontmoetingen met hun vader in Erbil in Iraaks Koerdistan wordt tegengesproken door de in- en uitreisstempels aanwezig in hun respectieve paspoorten die wijzen op minstens zes reizen in en uit Irak. Verzoekers vermoeden dat hij en zijn broers Jordanië slechts één maal zouden verlaten hebben, meer bepaald om het land nog diezelfde dag weer binnen te komen en zodoende hun verblijfsvergunning te verlengen, strookt evenmin met de Jordaanse in- en uitreisstempels aanwezig in hun paspoort. Verzoekers paspoort (stuk 16, map Documenten, doc. 3) bevat een Jordaanse inreisstempel van 4 november 2010 (p. 11), een Jordaanse uitreisstempel van 17 december 2010 (p. 12), een Jordaanse inreisstempel van 6 juni 2011 (p. 12) en een Jordaanse uitreisstempel van 6 september 2011 (p. 12), waaruit blijkt dat hij het land tussentijds minstens

tweemaal verlaten heeft. Aldus wordt ook verzoekers bewering dat hij samen met zijn moeder en broers pas halverwege 2011 vanuit Syrië naar Jordanië zou zijn gegaan tegengesproken door voormelde Jordaanse inreisstempel van 4 november 2010 in zijn paspoort, alsook de Jordaanse inreisstempel van 16 september 2010 en een Jordaanse in-of uitreisstempel van oktober 2010 (dag niet leesbaar) in het paspoort van zijn broer A. (stuk 17, map Landeninformatie, stuk 4). Verzoekers beweringen aangaande de eerste datum van binnenkomst in Jordanië en de tussentijdse in- en uitreizen worden tevens tegengesproken door volgende Jordaanse stempels in het paspoort van zijn broer O. (stuk 16, map Documenten, doc. 5): inreisstempel van 17 december 2010 (op p. 23), uitreisstempel van 5 januari 2011 (p. 17), inreisstempel van 16 januari 2011 (p. 22), uitreisstempel van 26 februari 2011 (p. 18), inreisstempel van 1 juli 2011 (p. 24), uitreisstempel van 9 juli 2011 (p. 10), inreisstempel van 19 juli 2011 (p. 25).

(iii) Wat betreft hun beweerd verblijfplaats in Syrië, dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als zijn broer A. bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldden dat zij in de provincie Homs verbleven, maar op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen allebei ontkenen Homs te hebben vermeld en verklaarden in Damascus te hebben gewoond.

(iv) Verzoeker beweerde in Syrië te hebben gezeten toen Sulayman Beg in handen kwam van Islamitische Staat, wat hij situeert in 2014, terwijl uit andere verklaringen kan worden afgeleid dat hij van halverwege 2011 tot halverwege 2015 in Jordanië verbleef (stuk 8, gehoorverslag, p. 12).

(v) Daar waar verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij en zijn broer A. van 20 augustus 2015 tot het definitieve vertrek uit Irak nog in Sulayman Beg zouden hebben verbleven (stuk 14, verklaring DVZ, rubriek 10) stelt A. dat zij vanuit Jordanië rechtstreeks naar Dohuk in Noord-Irak waren gegaan (stuk 17, map Landeninformatie, gehoorverslag A. B. , A., p. 4).

(vi) Verzoekers verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen en reisweg worden bijkomend gecompromitteerd door de vaststelling dat hij zichzelf heeft tegengesproken omtrent het verlies van zijn nog geldig paspoort. Daar waar hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dit te zijn kwijtgeraakt in de zee in Turkije (stuk 14, verklaring DVZ, rubriek 24), ontkent hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit ooit te hebben verklaard en beweert hij dat hij zijn paspoort aan de smokkelaar had moeten afgeven (stuk 8, gehoorverslag, p. 12).

De Raad besluit dat verzoekers verklaringen en die van zijn broer A. over hun meest recente verblijfplaats in hun land van herkomst en de plaatsen waar zij in de jaren voorafgaand aan hun komst naar België hebben verbleven in die mate zijn aangetast door tegenstrijdigheden en incoherenties, zowel intern als met de documenten en informatie aanwezig in het administratief dossier, dat daaraan geen enkel geloof kan worden gehecht. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn vertrek uit Irak leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet.

De vastgestelde tegenstrijdigheden kunnen niet op afdoende wijze worden verklaard, noch verschoond, door de jeugdige leeftijd van verzoeker en zijn broer op het ogenblik dat zij in Irak in 2007 verlieten en naar Syrië trokken. Zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij correcte, duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de plaatsen waar hij achtereenvolgens heeft verbleven. Ook met het algemene en speculatieve betoog dat verzoekers relaas een zeer lange tijdsperiode omvat en het daardoor mogelijk is dat er een vergissing is ingeslopen of dat hij zich verkeerd heeft uitgedrukt of verkeerd begrepen werd, kunnen de vele frappante tegenstrijdigheden en incoherenties niet worden verschoond.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk eerst een specifiek adres in Bagdad opgaf als verblijfplaats tussen 2005 en 2007, om die verklaring vervolgens te wijzigen en te stellen dat hij ook in die periode nog in Sulayman Beg verbleef. De stelling dat verzoeker na de middagpauze enkel een gat in zijn verklaringen zou hebben ingevuld voor wat betreft de periode tussen 2005 en 2007 mist aldus feitelijke grondslag. Dat verzoekers broer eveneens verklaarde dat hij tot 2007 in Sulayman Beg verbleef, doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk, net zomin als het feit dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn initiële verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende.

Het gegeven dat verzoeker en zijn broer in Kirkuk geboren zijn, staat hier niet ter discussie en doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen aangaande het voorgehouden verblijf in Sulayman Beg tot 2007.

Het argument dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken mogelijks het adres van zijn vader in Bagdad heeft opgegeven toen hem gevraagd werd naar zijn laatste adres in zijn land van herkomst, is puur speculatief en wordt op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt.

Verzoeker voert aan dat zijn bewering geen familie meer te hebben in Sulayman Beg en met niemand ginds nog contact te hebben steun vindt in de verklaringen van zijn broer A. De Raad is evenwel van oordeel dat ook deze verklaringen niet kunnen worden aangenomen. Dat A. nooit zou hebben geprobeerd om met zijn neven en nichten uit Sulayman Beg contact op te nemen via Facebook omdat hij bezig is met zijn eigen leven, is geen overtuigende uitleg (stuk 17, map Landeninformatie, gehoorverslag A. B., A., p. 6). De onwetendheid van verzoeker en zijn broer met betrekking tot het lot van familieleden die eveneens gedurende jaren in Sulayman Beg woonden contrasteert des te sterker met de vaststelling dat zij wel op de hoogte blijken van de recente veiligheidssituatie in de stad.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met het feit dat één van de Iraakse inreisstempels in verzoekers paspoort dateert van vóór zijn verblijf in Syrië en hij telkens voor korte periodes terugkeerde naar Irak, blijft de vaststelling dat alleen al de voldoende leesbare in- en uitreisstempels wijzen op een hogere frequentie van reizen naar en van Irak tussen 2007 en 2012 dan blijkt uit verzoekers verklaringen. De in- en uitreisstempels alsook de data waarop ze werden aangebracht zijn als dusdanig herkenbaar, zodat niet kan worden ingezien met welk nut de Arabische tekst had moeten worden vertaald.

Door de verklaringen van zijn broer A., waar deze stelde dat het wel eens was voorgekomen dat zij naar Irak waren afgereisd maar hun vader er vervolgens niet in was geslaagd om hen daar te ontmoeten, af te doen als een loutere vergissing heft verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheid met zijn eigen verklaringen op dit punt niet op.

Waar verzoeker stelt formeel te zijn dat hij in Syrië in Damascus verbleef, houdt hij vast aan één versie van de feiten, maar heft hij de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen en die van zijn broer dienaangaande niet op. Nog daargelaten dat verzoeker niet aanduidt uit welke documenten zijn verblijfadres in Syrië moet blijken, dient te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen, en dat zij de geloofwaardigheid van tegenstrijdige verklaringen niet vermogen te herstellen.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij betoogt dat waar hij tot 2011 in Syrië verbleef van ondergeschikt belang is aangezien zijn vrees moet worden beoordeeld ten aanzien van Irak. In de mate dat verzoeker geen zicht biedt op de plaatsen waar hij achtereenvolgens verbleef in dan wel buiten zijn land van herkomst, maakt een eventuele vrees ten aanzien van dat land van herkomst niet aannemelijk.

Waar verzoeker, ter verklaring van de stempels in zijn paspoort met vermelding 'Baghdad international airport', stelt dat het mogelijk is dat hij langs Bagdad reisde om van daaruit met een binnenlandse vlucht naar Erbil te vliegen, overtuigt hij niet. Verzoeker was niet dermate jong en zijn bezoeken aan Erbil liggen niet dermate ver in het verleden dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij zich niet meer zou herinneren of hij vanuit Syrië rechtstreeks naar Noord-Irak vloog, dan wel via een tussenstop in Bagdad.

De Raad is in navolging van de verwerende partij van oordeel dat uit de vele *posts* op het Facebook-profiel van verzoekers broer A. uit 2012 en 2013 waarin Bagdad dan wel de wijk Salhiya in Bagdad wordt vermeld en verzoekers vele Facebook-contacten die afkomstig blijken uit Bagdad onmiskenbaar een band met Bagdad blijkt. De warrige uitleg dat de *posts* waarin naar Bagdad verwezen wordt voor verzoekers broer een manier waren om verder contact te houden met vrienden die eveneens in Syrië hadden gezeten, houdt geen steek, te meer daar hij er klaarblijkelijk geen nood aan had via deze weg contact te houden met zijn familie uit Sulayman Beg. De uitleg dat verzoekers broer een beheerder van spelletjes is die worden gespeeld door mensen die hem niet kennen en hem *liken* op Facebook, biedt geen verklaring voor de verwijzing in zijn eigen *posts* naar de wijk Salhiya in Bagdad, een plaats waar hij volgens zijn eigen verklaringen nooit heeft verbleven.

Gelet op de duidelijke aanwijzingen in het administratief dossier in die zin, is verzoeker niet ernstig waar hij stelt zich af te vragen waarom de verwerende partij hem recent in Bagdad situeert.

Waar verzoeker aanvoert dat hij gedetailleerde informatie kon geven betreffende zijn leven in Syrië en Jordanië, dient hij te worden gewezen op volgende passage uit de bestreden beslissing:

“(…) Ook voor wat betreft het door u beweerde ononderbroken verblijf in Jordanië tussen 2012 en 2015 dienen kanttekeningen gemaakt te worden. Zo houdt u zich opvallend op de vlakte over uw lange verblijf in Jordanië wanneer op het CGVS werd gepeild naar uw levensomstandigheden daar en dat u bovendien niet op de hoogte blijkt van voordehandliggende zaken, zoals blijkt uit volgende vragen en antwoorden: -Konden jullie in Jordanië contacten hebben met andere mensen? Totaal niet. -Andere Irakezen? Totaal niet. -In de periode dat u in Jordanië was, bent u dan teruggegaan naar Irak? Nee. -De school van uw broer, waar was die ergens gelegen in Jordanië? Dat weet ik niet. Hij werd met de bus daarheen gebracht (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 8). Aangezien u naar eigen zeggen in volledig sociaal isolement leefde en het huis nooit kon verlaten (CGVS Gehoorverslag 10.10.2016, p. 8), kan men zich er wel over verbazen dat u niet eens wist waar uw broer – de enige die zich gedurende een jaar buitenshuis kon begeven – precies naar school ging. Uw terughoudendheid en vage antwoorden in deze context bevestigen verder de ongeloofwaardigheid van het feit dat jullie gedurende jaren als illegalen ondergedoken moesten leven in Jordanië. (…)”

Het eenvoudigweg ontkennen van de gemotiveerde vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doet hieraan uiteraard geen afbreuk.

Waar verzoeker de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen met betrekking tot de plaats in Dohuk waar hij en zijn broer in afwachting van hun vertrek uit Irak zouden hebben verbleven – aanvankelijk verklaarde hij net zoals zijn broer dat zij daar bij familie verbleven, om nadien te stellen dat zij in een hotel verbleven – afdoet als *“een detail dat opgeblazen wordt door de CGVS als tegenstrijdigheid”*, heft hij deze niet op. Het is overigens het geheel van de voormelde opgesomde motieven dat doet besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

In tegenstelling tot wat verzoeker suggereert wordt door de verwerende partij wel degelijk erkend dat de moord op verzoekers broer O. verband houdt met de door hem aangevoerde vrees voor vervolging. Echter, in de mate dat geen geloof kan worden gehecht aan het laatste verblijf in Irak voorafgaand aan het vertrek naar Syrië in 2007, noch aan het ononderbroken verblijf in Syrië en Jordanië, en in de mate dat verzoeker verklaarde Irak initieel te hebben verlaten uit vrees voor vervolging door leden van een terroristische groepering, kan ook geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten van 2007 en alle feiten die daaruit voortvloeien, waaronder de moord op zijn broer O.

Voormelde vervolgingsfeiten zijn bovendien ook op grond van de hoger toegelichte ongerijmdheden in verzoekers verklaringen en die van zijn broer A. niet geloofwaardig.

Het gegeven dat verzoeker, na tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te zijn geconfronteerd met zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken volgens dewelke hij op het moment van de aanval door Al-Qaeda op zijn huis in Sulayman Beg bij zijn tante in Bagdad was, deze verklaringen tot tweemaal toe heeft ontkend en heeft uitgelegd dat het zijn broer O. was die bij hun tante in Bagdad was en hijzelf wel degelijk thuis was tijdens de aanval, heft de vastgestelde ongerijmdheid in zijn verklaringen niet op.

De Raad benadrukt dat noch het profiel van verzoekers vader als hoge beambte bij de politie op rust, noch zijn soennitische achtergrond worden betwist, maar dat deze gegevens, elk afzonderlijk dan wel in combinatie met elkaar beschouwd, op zich niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Evenmin wordt *in casu* ter discussie gesteld dat verzoekers vroegere woning in Sulayman Beg op 21 juni 2007 zou zijn gebombardeerd. Echter weet verzoeker niet aannemelijk te maken dat dit bombardement het werk is van een terroristische groepering die daarbij verzoeker en zijn gezin zou hebben gevisieerd en dat hij derhalve uit hoofde van deze gebeurtenis actueel een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in zijn land van herkomst. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt kan zulks evenmin blijken uit de documenten die ter ondersteuning van verzoekers verklaringen dienaangaande werden neergelegd. In de mate dat verzoeker geen enkel geloofwaardig

element aanbrengt waaruit blijkt dat zijn vader in het verleden werd bedreigd of vervolgd omwille van zijn hoge functie, zijn er geen redenen om aan te nemen dat hij en zijn familie na zijn pensionering het risico lopen om het doelwit te worden van wraakacties. Waar verzoeker erop wijst dat zijn vader en moeder naar Turkije zijn gevlucht omdat het voor hen niet langer veilig was in Irak, staft hij deze bewering op geen enkele wijze.

Ter zitting van 25 augustus 2017 legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij hij een aantal aanvullende stukken voegt die de actualiteit van zijn vrees dienen te onderbouwen. De Raad stelt vast dat het zonder uitzondering fotokopieën betreft en wijst erop dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Het weze vervolgens benadrukt dat documenten hoe dan ook slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaanvraag ongelofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het verzoek worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Irak een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag te herstellen.

Wat betreft het beoordelingsverslag van een school inzake verzoekers broer en het attest "van overstap van student" betreft waarop identiteitsgegevens vermeld staan moet worden opgemerkt dat deze documenten op zich geen afbreuk kunnen doen aan voormelde concrete vaststellingen inzake verzoekers verblijfplaatsen. Ook moet worden opgemerkt dat de neergelegde "klacht bij onderzoeksrechter" en het bewijs van betaling, "de opdracht tot aanhouding en onderzoek aan het Politiedirectoraat van Mamoon vanwege het directoraat van Salehiya" en het "verslag vanwege het politiedirectoraat van Mamoon aan het directoraat van Salehiya" betrekking hebben op gebeurtenissen die verzoekers ouders zijn overkomen begin 2017 en waarbij verzoekers vader werd ontvoerd. Hieruit valt echter geenszins af te leiden op welke wijze verzoeker en zijn broer hierbij zouden betrokken en derhalve een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren of een reëel risico op ernstige schade zouden lopen. Dit wordt evenmin ter terechtzitting nader toegelicht. Hoewel in de "klacht bij de onderzoeksrechter" wel verwezen wordt naar de gebeurtenissen van 2015 waarbij verzoekers broer O. om het leven kwam en van 2007 waarbij de woning werd getroffen door een aanslag van een terroristische groepering, worden ze op geen enkele wijze in verband gebracht met de gebeurtenissen van begin 2017, hetgeen overigens een aanwijzing vormt van een gefabriceerd karakter van een dergelijke klacht. Bovendien wordt *in fine* van het document enkel gevraagd om een procedure te starten tegen de beklaagde en zijn mededaders in de misdaad van ontvoering. Dat verzoeker en zijn broer hierbij betrokken zouden zijn blijkt hieruit geenszins. Tot slot moet erop worden gewezen dat dergelijke documenten geen enkel inzicht geven in verzoekers beweerd verblijfplaatsen en dan ook geenszins bij machte is om afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Iraakse nationaliteit van verzoeker staat in dezen niet ter discussie. Hij maakt echter niet aannemelijk dat hij tot 2007 in de stad Sulayman Beg gelegen in de provincie Salaheddin heeft verbleven en tussen 2007 en 2015 in achtereenvolgens in Syrië en Jordanië heeft gewoond, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de asielzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. Verzoekers betoog aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad is derhalve niet dienstig.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Tot slot wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de voor bijkomende onderzoeksmaatregelen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF